

Deres Parti trænger til den) . . . Ja, men naar vi trænge til den, er det jo kun ganske naturligt, at jeg hævder den, idet jeg indrømmer Faktum; men saa var der ingen Grund til Afbrydelsen, saa var den meningsløs, hvad man jo ogsaa kunde vente. Jeg vil derfor antage, at det har været i et Anfald af Distraktion hos det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), naar han har blandet disse Ting i en saa forførdelig Grad sammen, at de efter min Formening ikke have nogen som helst Gyldighed.

Saa komme vi til Musikken. Jeg vil gerne erkende, at jeg er en varm Ven af Militærmusikkens Bibeholdelse. Naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nu paastaar, at der har ligget en saa utrolig Underfundighed under hele den Maade, hvorpaa den er bleven forlangt sat ud fra April 1911, skal jeg ikke kunne have nogen Mening derom. Jeg skal kun sige, at jeg har aldrig tænkt mig det. Jeg har tænkt mig, at det var i den yderste Vaande, at Regeringen for at naa frem med en Plan, der dog indeholdt saa meget, at man med nogen Tro derpaa kunde paastaa, den var i Stand til at løse Opgaven indenfor en rimelig Sum, satte Musikken ud af Spillet. Jeg har ikke tænkt mig, at de have gjort det med den underfundige Tankegang, at naar de blot paa det Tidspunkt havde faaet bevilget det, der kunde naas for disse Penge, kunde de altid senere faa den ind igen. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem røber en stor Snedighed i politisk Henseende, som jeg i min Naivitet ikke er i Stand til at fatte; jeg er jo noget af et Guds Ord fra Landet; jeg tror altid, hvad man siger, indtil man tynger mig til at lade være med at tro det. Jeg vil dog sige, at havde man virkelig været saa fiffig, vilde jeg i dette Tilfælde have tilgivet denne Fiffighed, fordi jeg synes, det var Synd, om Musikken overhovedet gik ud. Men ellers synes jeg ikke om den Fremgangsmaade, og jeg tiltror heller ikke den Regering, som gennemførte Forsvarslovene, den Snedighed; man kan sige meget ondt om den Regering, hvis det kan mere en — det var Ministeriet Neergaard — men jeg tror ikke, man har Ret til at beskyldte den for den Slags Ting. (Afbrydelse). Ja men, tror det ærede Medlem ikke, det var rigtigt at lade mig tale først; saa kunne vi jo alle komme til at tale med Formandens Tilladelse. Jeg ved nemlig ikke bedre, end at det var Ministeriet Neergaard, der fremlagde en Hærplan, hvori

det gik ind paa at stryge Militærmusikken; jeg tror ikke, Ministeriet Holstein har lavet denne Plan fra først af. Det var altsaa Musikken. Da det synes, vi kunne tale om alt muligt mellem Himmel og Jord, kan jeg ogsaa gerne benytte denne Lejlighed til at nedlægge min varmeste Forbøn for Militærmusikkens Bevarelse.

Endelig blev der af det ærede Medlem gjort et stærkt Angreb paa Officerslønningerne. Nu ved det ærede Medlem vel nok, at disse Lønninger ere dem blandt samtlige Etaters Lønninger her i Landet, hvis sidste Revision laa længst tilbage i Tiden. De vare saa usle, at det forekommer mig at være lidt for let købt at ville prøve paa at benytte deres Forhøjelse som et Agitationsmiddel og som Eksempel paa den uforsvarlige Maade, hvorpaa vi føre vor Finanshusholdning. Om det nu blot er Generalernes Lønning, der er Tale om, ved jeg ikke; men i hvert Tilfælde ved jeg, at som Premierløjtnant fik man den Gang 1000 Kr. om Aaret at begynde med efter en Uddannelses Tid af 5—6 Aar. Det forekommer mig ikke at være nogen overvættets stor Lønning. Jeg tror aldrig, det ærede Medlem har arbejdet for en lignende; han faar da 1200 Kr., alene fordi han har været Minister et Par Maaneder; det er min Sandten en bedre Betaling.

Saa komme vi endelig til Kasernebevillingerne. Ligesom jeg fandt, at det ærede Medlems Fremstilling med Hensyn til Militærmusikken ganske simpelt var bygget i sin Helhed over den Artikel, der staar i „Politiken“ i Dag, saaledes forekommer det mig, at ogsaa hans Omtale af Kasernebevillingerne er det. Jeg har anset det ærede Medlem, min højtærede Ven, for at være en ganske anderledes original Mand, som ikke behøvede netop lige direkte at bruge de Vendinger og Argumenter, som ere anvendte i dette Blad; for de ere ikke en Gang gode (Zahle: Jeg har ikke læst den Artikel); der maatte kunne findes meget bedre. Maa jeg da først gøre opmærksom paa den lille Misforstaaelse, han gør sig skyldig i; jeg gør ham i dette Øjeblik synonym med de Artikler, som have staaet i nævnte Blad, for hans Argumentation var nøjagtigt den samme og ingen anden. (Martin Olsen: Han siger, han har ikke læst den). Ja, jeg ved jo ikke, hvad han læser; jeg er jo ikke hans daglige Tilsynsmand nu, som jeg har været det en kort Tid; ellers skulde jeg nok have vidst, hvad han læser, ligesom han ogsaa skulde faa Besked om, hvad han